

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **I. H.**, zast. Mgr. Lubomírem Kazdou, advokátem, se sídlem Půtova 1219/3, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje**, se sídlem Lannova tř. 193/26, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2013, č. j. KRPC-87416-7/ČJ-2013-0200DP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 4. 2014, č. j. 10 A 132/2013 – 52, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 9. 2013, č. j. KRPC-87416-7/ČJ-2013-0200DP, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Územní odbor Jindřichův Hradec, jako správního orgánu prvního stupně ze dne 23. 7. 2013, č. j. KRPC 87416-5/ČJ-2013-020306, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta obnova řízení a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Dopravní inspektorát Jindřichův Hradec ze dne 18. 2. 2011, jímž byla žalobci uložena bloková pokuta ve výši 100 Kč za dopravní přestupek spočívající v tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

[2] O obnovu řízení žalobce požádal dne 1. 7. 2013, poté, co mu bylo doručeno oznámení Městského úřadu Jindřichův Hradec, vypraveno dne 26. 4. 2013, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, přičemž k žádosti připojil doporučení ze dne 15. 2. 2011, vyhotovené MUDr. O. K., klubovým lékařem Klubu ledního hokeje Vajgar Jindřichův Hradec; jako důvod pro nepoužívání bezpečnostních pásů lékař v doporučení uvedl zhmoždění hrudníku s masivním hematomem, k němuž došlo během tréninku, po nárazu žalobce na mantinel.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 17. 10. 2013, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

[4] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 2. 4. 2014, č. j. 10 A 132/2013 – 52, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

[5] Proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 30. 4. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a současně přisoudil stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[6] V rámci kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tak, že důsledkem pravomocného rozhodnutí žalovaného je zákaz činnosti vyplývající ze ztráty odborné způsobilosti k řízení všech motorových vozidel, a stěžovateli tak hrozí nenahraditelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání; při výkonu závislé práce je nucen denně řídit služební automobil, přičemž vzhledem ke vzdálenosti pracoviště není možno do něj dojíždět jinak než motorovým vozidlem. Přiznáním odkladného účinku nebude postiženo žádné právo třetích osob a toto rovněž nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[7] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 19. 5. 2014 uvedl, že neshledává žádné důvody k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Je přesvědčen, že stěžovatel podal návrh na jeho přiznání toliko s cílem oddálit postih za své jednání, kterým si přivodil ztrátu odborné způsobilosti k řízení všech motorových vozidel.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[10] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[11] Z citovaných ustanovení vyplývá, že kasační stížnost ze zákona nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. krajským soudem přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon či jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

pokračování

[12] Předmětem řízení v nyní projednávané věci je přezkum rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým nebyla povolena obnova řízení o přestupku žalobce, spáchaného dne 18. 2. 2011 a spočívajícího v tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. O obnovu řízení stěžovatel požádal dne 1. 7. 2013, poté, co mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, přičemž ke své žádosti připojil doporučení lékaře ze dne 15. 2. 2011.

[13] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel uvádí důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti toliko v obecné rovině, a nedostál tak své povinnosti tvrzení a povinnosti důkazní. Nepředložil přesvědčivé argumenty na podporu tvrzení, že mu v důsledku realizace napadeného správního rozhodnutí hrozí nenahraditelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání. V důsledku rozhodnutí žalovaného stěžovatel sice podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí, pozbyl řidičské oprávnění, a to uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, stěžovatel ovšem žádným způsobem nekonkretizoval důvody, pro které může tento právní následek reálně vést ke ztrátě jeho zaměstnání.

[14] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v obecné rovině uvedl, že při výkonu zaměstnání je nucen denně řídit služební automobil, a to zejména s ohledem na vzdálenost pracoviště od domova. Žádným způsobem ovšem nespecifikoval, o jakou vzdálenost se jedná, jakož ani charakter svého zaměstnání, resp. zda je nucen dopravovat se toliko z domova na pracoviště či zda je nucen cestovat i v rámci vlastního výkonu povolání. Stěžovatel se rovněž žádným způsobem nevyjádřil k tomu, zda může k dopravě do zaměstnání využít hromadné dopravy či spolujízdy s jiným členem domácnosti, popřípadě s jinou vhodnou osobou. Nic neuvedl ani k tomu, zda či jakým způsobem se ve vztahu k důvodům pro přiznání odkladného změnila jeho osobní situace v mezidobí od podání žaloby, když v rámci řízení před krajským soudem návrh na přiznání odkladného účinku nepodal.

[15] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud, vycházející z tvrzení stěžovatele v návrhu na přiznání odkladného účinku, která nebyla dostačující k doložení, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí mohly znamenat relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., již se nezabýval posouzením navazujících kritérií pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy poměřováním, zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, jakož ani tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[16] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS, dostupné z: <www.nssoud.cz>). Mimoto je třeba upozornit na ustanovení § 73 odst. 5 s. ř. s., podle

něhož „*usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.*“

[17] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že se kasační stížnosti nepřiznává odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. června 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu